Naam: Christens Leen	**Klas:** 2ilko IAJ
Leidster: Juf Paulette	**Datum:**03.11.2003
Onderwerp: Vertellen van een sprookje: De kikkerprins	**Leeftijd:** 4jaar
Thema: Prinses en prinsessen	

Beginsituatie:

De kleuters zijn bezig met het thema Prinsen en prinsessen . Ze krijgen regelmatig een verhaal vertelt uit een prentenboek.

Doelstellingen:

Nr 22: zich inleven in anderen: de kleuters kunnen zich inleven, in de gevoelens van de kikker en die van de prinses. De kleuters mogen over hun eigen ervaringen rond uitgestoten worden vertellen. Of rond zelf iemand uitstoten.
Nr 27: ontdekken dat mensen iets vanuit een bedoeling kunnen doen: de kleuters ervaren dat hun gedrag tegenover andere een effect op mensen kan hebben een goed of slecht effect.

Materiaal:

- boekje: De kikkerprins

Organisatie:

De kleuters zitten in een hoefijzer in de onthaal hoek.

Bronnen:

BARBER Antonia & CHAMBERLAIN Margaret, SPROOKJES VAN GRIMM, Clavis 1992.

Methodische behandeling:

1. Inleiding:

Ik ga jullie vandaag een sprookje vertelen over een prinses die een hele rare kikker tegenkwam.

Pagina	**Tekst**	**Activatie**
Pagina 1	Er was eens een wijze en goede koning met een heleboel mooie dochters. De jongste was de allermooiste en werd door haar zusjes vertroeteld en verwend. Ze was zo mooi, dat zelfs de zon harder scheen wanneer ze het prinsesje zag, wat op een warme zomerdag wel eens kon vervelen. Wilde ze aan de hitte of aan het drukke gedoe van haar zusjes ontsnappen, dan glipte ze weg om te spelen in de koele plekjes van het bos, net buiten het paleis. Het was een duister en geheimzinnig, oud bos. Het was... een toverbos. Het kindermeisje had de prinsesjes vaak gewaarschuwd er niet in rond te zwerven. Maar het jongste prinsesje was zo door haar zusjes verwend, dat ze zelden gehoorzaamde. Op een lome zomerdag liep ze doelloos rond in het bos. Ze zong in haar eentje en speelde met een gouden bal. De zon leek haar weer te zoeken en scheen, waar ze maar kon, tussen de bomen door. Het prinsesje begon de zon te plagen en gooide de bal hoog door de bladeren heen, de heldere lucht in. De bal schitterde als de zon hem vingen viel dan weer, door de groene schaduwen, in de handen van de prinses. Het was leuk om verstoppertje te spelen met de zon. Ze lachte, rende door de zachte blaadjes en gooide hier en daar de bal omhoog. Plotseling had de zon haar beet en scheen recht in haar ogen, zodat ze even werd verblind en de gouden bal met zag neerkomen. De bal glipte door haar vingers en rolde de diepte in, regelrecht naar een donkere, stille bron. De prinses slaakte een gilletje en rende er achteraan. Maar de bal botste tegen een boomwortel en kwam, met een zachte plof,	Wie weet wat verwend zijn betekent? Zou ze hem er nog uit krijgen?

Pagina 2 Pagina 3	midden in de vijver terecht. Toen de prinses bij de rand van het water aankwam, kon ze nog net de laatste donkere kringen in het water zien uitdeinen en ze zag een vage gouden glans in de diepte verdwijnen. De prinses rolde haar zijden mouw op en reikte met haar slanke arm in het donkere water, maar het was te diep. Ze nam een dode tak en tastte er de bodem van de bron mee af dat maakte het water alleen maar vuiler. Ze ging aan de rand van het water zitten en begon te snikken, want de gouden bal was haar leukste speelgoed. Na een poosje meende ze een fijn stemmetje te horen dat zei: 'koningskind, waarom huil je?" De prinses keek op en zocht om zich heen, maar zag niemand en huilde verder. Het stemmetje klonk opnieuw, nu iets luider. "Koningsdochter, waarom moet je zo vreselijk hullen?" De prinses veegde haar tranen weg en luisterde geschrokken, want ze herinnerde zich de waarschuwing van het kindermeisje. Het leek wel of het stemmetje uit het water kwam. Ik huil omdat ik mijn gouden bal kwijt ben," zei ze "die ligt nu in de bron." "Droog je tranen maar," zei het stemmetje, "ik kan je helpen." De prinses keek naar het troebele water en zag dat het stemmetje van een kleine kikker kwam die in het water dreef, zodat je alleen zijn kopje kon zien. ik kan de gouden bal voor je halen," zei de kikker "maar wat geef je me ervoor?" "Wat je maar wilt!" antwoordde de prinses verbaasd. 'Mijn juwelen? Mijn parels?" Ze nam het kleine gouden kroontje dat ze in haar haar droeg en gaf het aan de kikker. Ik geef je mijn kroon," zei ze. "Wat moet ik met goud en juwelen?" vroeg de kikker. "Wat wil je dan?" smeekte de prinses. Ik ben hier zo alleen in dit donkere water,"	Wie zou dat zeggen?

Pagina 4	sprak de kikker triest. "Geef me je gezelschap, je vriendschap, en wie weet... je liefde?" De prinses staarde naar de kikker met zijn grote ronde ogen en zijn wrattige vel. Mijn vriendschap, dacht ze, mijn liefde! Aan zo'n lelijk, klein kikkertje! Maar ze verlangde erg naar haar gouden bal en was te verwend om altijd eerlijk te blijven. Ze glimlachte zwakjes naar de kikker. Ik zal je vriendje zijn," zei ze. Mag ik naast je zitten aan tafel?" vroeg hij. "Ja," zei de prinses. "En van je bordje eten?" “Ja.” “En uit je beker drinken?" De prinses deed haar best om niet te griezelen en zei: "ja." "Mag ik op je bed slapen?" vroeg de kikker. Nu ging dat afschuwelijke schepsel toch werkelijk te ver, dacht de prinses kwaad. Maar omdat ze toch niet van plan was zich aan haar woord te houden, glimlachte ze en zei: "ja." Echt belooft?" vroeg de kikker, die haar niet helemaal vertrouwde. De prinses hield haar vingers achter haar rug gekruist en zei: "Beloofd." De kikker keek haar een tijdje met zijn grote, bolle ogen aan en dook toen... PLONS... het water in. De prinses wachtte en hield van spanning haar adem in. Enkele ogenblikken later dook de kikker weer op, de gouden bal tussen zijn groene zwemvliezen geklemd. De prinses griste de bal weg, spoelde de modder ervan af en hield hem in een zonnestraal. "Dankjewel, kikker," zei ze."ik moet nu gauw naar huis of ik ben te laat voor het eten." 'Neem me mee," zei de kikker en hij klauterde uit het water. 'Nou, volg me dan," zei de prinses, en ze rende weg zo snel als haar benen haar konden dragen. Helemaal buiten adem kwam	Zou ze het echt toelaten?

Pagina 5	ze aan bij het paleis, maar de kikker was nergens meer te bespeuren. "Die zien we met meer terug. zei ze. Maar de volgende dag, toen de koning met zijn gezin en hun gevolg aan tafel zat, kwam de kikker bij het paleis aan en hupte sprong na sprong de paleistrap op. Hij had honger en was erg moe. Hij klopte op de deur van de grote zaal en riep: "Koningsdochter, doe open!" Het jongste prinsesje was de kleine kikker inmiddels helemaal vergeten. Ze had nooit gedacht dat hij haar zo ver zou volgen. Ze liep naar de deur, deed open en keek eens rond maar zag niemand, tot een stemmetje aan haar voeten Koningsdochter, laat me binnen, dan kunnen we samen eten. De prinses keek ontzet. Ze gooide de deur dicht en leunde er met haar rug tegenaan. Het leek wel of ze bang was dat de kikker met geweld zou binnen komen. De koning glimlachte toen hij zijn dochter met grote ogen en open mond onthutst zag staan. "Wie is het, dochter?" vroeg hij. “Is het een reus die je komt halen?" Het werd stil in de zaal en lederen keek naar de jongste prinses. Die liet haar hoofdje hangen en zei kleintjes: 'Nee, vader, het is een kikker." Rondom de tafel steeg een bulderend gelach op en de prinses had wel door de grond willen zinken van schaamte. "Een kikker die kan praten?" riep de koning uit. "Dat moeten we zien, vraag hem alsjeblieft om binnen te komen." "Maar vader," zei de prinses, "je begrijpt het met. Hij wil naast me zitten en van mijn bord eten." Is dat echt waar?" vroeg de koning. En wat geeft hem het recht samen met mijn dochter te eten?" De prinses begreep dat ze de waarheid niet langer kon verbergen en vertelde haar vader, waar iedereen bij was, hoe de kikker haar gouden bal had gevonden	Wie zou er zijn? Waarom kwam de kikker nu naar het paleis?

Pagina 6	en wat ze hem beloofd had. De koning lachte niet meer, maar luisterde met een ernstig gezicht. Nadat ze alles had verteld, bleef hij een tijdje in stilte zitten. Zijn hofhouding begon druk te fluisteren. Toen sprak hij nadenkend: "Een kikker die kan praten... en in het oude bos..." Nu had ik al verteld dat de koning wijs was en rechtvaardig, maar hij wist ook iets af van het betoverde bos. Opeens glimlachte hij en zei vastberaden: "Laat de kikker binnen." "Maar vader!..." huilde de jongste prinses. "Niets te maren!" zei de koning. "je hebt je woord gegeven en je moet je er aan houden!" De prinses beet kwaad op haar lip, maar ze durfde haar vader met tegen te spreken. Ze opende de deur op een heel klein kiertje en rende terug naar haar plaats. Alle ogen waren op de deur gericht, alleen het prinsesje staarde strak naar het tafelkleed. De kikker sprong naar binnen en wipte uitgeput over de koude marmeren vloer tot bij de stoel van de prinses. "Til me eens op, koningsdochter," zei hij, zodat ik van je bord kan eten." De prinses wilde hem net aankijken en keek haar vader smekend aan. De koning zei niets, maar knikte streng. Met een diepe zucht pakte ze de kikker op en zette hem op tafel. Hij hopte naar haar toe en zat naast haar gouden bord. "Wees welkom, kikker, zei de koning. "We zijn je dankbaar dat je onze dochter hebt geholpen. Eet en drink met ons mee, zoveel je wilt." Tot ieders verbazing ging de kikker op zijn achterste pootjes staan en maakte een beleefde stuntelige buiging. Daarop ging hij weer zitten en at uit het bord van de prinses. Er werd druk gepraat en iedereen wilde de kikker iets vragen. Hij antwoordde hoffelijk en was grappig en bleek erg aangenaam gezelschap' te zijn, zoals enkele	Wat zou de koning doen?

Pagina 7 Pagina 8	dames opmerkten. Alleen de jongste prinses was niet erg in haar stuk. Ze pruilde en prikte lusteloos met haar vork in haar eten. Nu had de kikker, voor zo'n klein ding, wel een erg lange reis achter de rug. Toen de maaltijd voorbij was, kon hij amper het geeuwen laten en vielen zijn bolle oogjes haast dicht. De koning sprak vriendelijk: “ik denk dat we onze gast wat rust moeten gunnen. " Graag, " zei de kikker. " ik zou u dankbaar zijn als ik kon blijven slapen. Kan de prinses me misschien naar haar kamer brengen?" Dat was teveel voor de jongste prinses. ik wil geen kikker in mijn slaapkamer!" riep ze uit en vergat alle beleefdheid. Maar haar vader was onvermurwbaar. "De kikker is erg hoffelijk," zei hij, "zijn uitstekende manieren maken hem meer geschikt als koningszoon, dan jij geschikt bent als koningsdochter." 'Als zijn vader een koning is, dan is het een dikke kikkerkoning," zei de prinses brutaal, "en ik hoef geen kikkerprins op mijn bed!" Toen merkte de koning hoe verwend zijn jongste dochter was, en hij nam. zich voor haar een lesje te leren. "De kikker heeft jou geholpen toen ie hem nodig had," zei hij streng, "je moet hem nu met zo minachten. Vannacht zal hij op je kussen slapen, zoals je hem hebt beloofd." De prinses wou protesteren, maar de koning zei: 'Als je vannacht met in je bed wil slapen, dan kun je altijd nog naar de kerkers!" De jongste prinses wist dat haar vader het meende. Ze kneep haar mondje dicht, tilde de kikker met twee vingers op en vertrok stampvoetend naar boven. Eenmaal in haar kamer, gooide ze hem misprijzend in een donker hoekje en deed of hij er niet meer was. Ze wou net tussen de lakens glippen toen de kikker kwam aangehuppeld en riep: 'Leg me	

Pagina 9	op je kussen, koningsdochter, ik ben te moe, zo hoog kan ik niet springen." De prinses bekeek hem nadenkend. Nu ze niet langer tussen de lachende hofdienaren stond, vond ze de kikker met zo erg. Hij is best aardig en grappig, dacht ze. En bovendien maakte hij ook met zo'n drukte als haar zussen. Trouwens welke prinses had een pratende kikker als vriendje? 'Als ik je op mijn kussen zet," vroeg ze, vertel je me dan een verhaaltje?" "Natuurlijk," zei de kikker. "Daar ben ik erg goed in." De prinses tilde hem op en vleide haar hoofd neer op haar kussen. Ze was moe na haar driftbui, en sloot haar ogen. De kleine kikker zat op het hoekje van haar kussen en vertelde haar een lang verhaal. Het was soms spannend, soms droef of juist weer grappig, zoals een goed verhaal hoort te zijn. Terwijl hij vertelde, kroop hij stilletjes dichterbij tot hij naast haar slaperige hoofdje zat. De prinses zuchtte tevreden. "Dat was het mooiste verhaal dat ik ooit heb gehoord," zei ze. Ze opende haar lome oogleden en keek recht in zijn lieve snuitje met de grote bolle ogen. Tot haar verbazing merkte ze dat ze hem erg aardig vond. "Welterusten, kikker,'zei ze en gaf hem zomaar een zoen op zijn grappige, groene hoofdje. Wat daarna gebeurde, deed haar meteen uit bed stappen. Er kwam een verblindend licht, een dikke rookwolk en een knal als van een zware donderslag. Waar net nog het kleine kikkertje had gezeten, zat nu de knapste prins die de koningsdochter ooit had gezien. Hij had mooie, lieve ogen, die nog een beetje verdwaast, keken en hij leek verlegen, omdat hij zomaar op het bed zat van de prinses. De luide knal had de koning, de hovelingen en alle zusjes naar boven doen lopen en de prins legde hen uit hoe hij jaren geleden door een erg nare, heks was betoverd. Hij	

	had als kleine jongen ruzie met haar gemaakt en was sindsdien op zoek naar een prinses die hem wou zoenen om de betovering te verbreken. Iedereen verbaasde zich over zijn verhaal, behalve de koning. Die had zoiets al verwacht. "je ontmoet niet elke dag een kikker die kan praten," zei hij. Natuurlijk werden de prins en de prinses smoorverliefd op elkaar. Ze zouden later samen trouwen en nog lang en gelukkig leven. Soms noemde de jongste prinses haar lieve prins 'mijn kikkertje', maar dat mocht niemand horen.	

2. Slot:

De leidster bespreekt samen met de kleuters het boekje nog eens.
De leidster brengt verkleed kleren aan in de poppenhoek als verwerking van het verhaal.
De kleuters mogen in de schilderhoek een schilderij maken van de kikkerprins of een tekening.